

Державна податкова служба України

ГУ ДПС у Тернопільській області

Документ, що підтвердить факт перебування на території України

Офіційний вебпортал Державної податкової служби України:
tax.gov.ua.

Інформаційно-довідковий департамент ДПС України: 0-800-501-007 .

"Гаряча лінія" ДПС України: "Пульс": 0-800-501-007
(напрямок «4»)

Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг: 0-800-501-007 (напрямок «2»)

Підготовлено до друку
ГУ ДПС
у Тернопільській області
червень – 2022, наклад 50 прим.

Підписуйтесь на Telegram-канал Державної податкової служби України

https://t.me/tax_gov_ua

Спілкуйтеся з Податковою службою дистанційно за допомогою сервісу

«[InfoTAX](#)»

Відповідно до п. п. 14.1.213 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України з метою оподаткування нерезидентом вважається фізична особа, яка не є резидентом України. Фізична особа - резидент – це фізична особа, яка має місце проживання в Україні.

Якщо фізична особа має місце проживання також в іноземній державі, вона вважається резидентом, якщо така особа має місце постійного проживання в Україні; якщо особа має місце постійного проживання також в іноземній державі, вона вважається резидентом, якщо має більш тісні особисті чи економічні зв'язки (центр життєвих інтересів) в Україні. У разі якщо державу, в якій фізична особа має центр життєвих інтересів, не можна визначити, або якщо фізична особа не має місця постійного проживання у жодній з держав, вона вважається резидентом, якщо перебуває в Україні не менше 183 дні (включаючи день приїзду та від'їзду) протягом періоду або періодів податкового року. Згідно з ст. 29 Цивільного кодексу України місцем проживання фізичної особи є житловий будинок, квартира, інше приміщення, придатне для проживання в ньому (гуртожиток, готель тощо), у відповідному населеному пункті, в якому фізична особа проживає постійно, переважно або тимчасово.

Крім того, абзацом п'ятим ст. 3 Закону України від 11 грудня 2003 року №1382-IV «Про свободу пересування і вільний вибір місця проживання в Україні» визначено, що місце проживання – житло з присвоєною у встановленому законом порядку адресою, в якому особа проживає, а також заклад для бездомних осіб, інший надавач соціальних послуг з проживанням, стаціонарна соціально-медична установа та інші заклади соціальної підтримки (догляду), у яких особа отримує соціальні послуги.

Пунктами 1 та 5 ст. 5 Закону України від 05 листопада 2021 року №1871-IX «Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні» встановлено, що громадянин України, який проживає на території України, а також іноземець чи особа без громадянства, який на законних підставах постійно або тимчасово проживає на території України, зобов'язані протягом 30 календарних днів після прибуття до нового місця проживання (перебування) задекларувати або зареєструвати його. Іноземець чи особа без громадянства, які отримали довідку про звернення за захистом в Україні, можуть зареєструвати місце свого перебування в Україні.

Іноземець, особа без громадянства зобов'язані задекларувати або зареєструвати своє місце проживання та місце проживання дітей віком до 14 років (у тому числі новонароджених дітей), батьками або іншими законними представниками яких вони є, протягом 30 календарних днів з дня отримання посвідки на постійне проживання, посвідки на тимчасове

проживання, посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, або після зняття із задекларованого або зареєстрованого місця проживання.

Законними підставами перебування на території України іноземців та осіб без громадянства для реалізації своїх прав на свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні є підстави, встановлені Законом України від 22 вересня 2011 року №3773-VI «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» із змінами та доповненнями або Законом України від 08 липня 2011 року №3671-VI «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» (ст. 5 Закону №1382).

Відповідно до частини третьої ст. 5 Закону №3773 іноземці та особи без громадянства, зазначені у частинах четвертій – п'ятнадцятій, вісімнадцятій та двадцятій ст. 4 Закону №3773, отримують посвідку на тимчасове проживання. Реєстрація іноземців та осіб без громадянства, які в'їжджають в Україну, здійснюється в пунктах пропуску через державний кордон України органами охорони державного кордону (частина перша ст. 16 Закону №3773). Відмітка про реєстрацію іноземця або особи без громадянства в паспортному документі та/або імміграційній картці або інших передбачених законодавством України документах дійсна на всій території України незалежно від місця перебування чи проживання іноземця або особи без громадянства на території України (частина друга ст. 16 Закону №3773).

Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями в Україні або яким надано притулок в Україні, вважаються такими, які постійно проживають на території України з моменту визнання біженцем в Україні або надання притулку в Україні. Постійне проживання на території України біженців підтверджується посвідченням біженця (частина друга ст. 4 Закону №3773).

Враховуючи викладене, документами, які підтверджують перебування фізичної особи – нерезидента на митній території України понад 183 календарних дні є паспортний документ та/або імміграційна картка, а також документи, на підставі яких він тимчасово проживає в Україні та документи, що підтверджують право власності (користування) на житло, визначене ним як місце тимчасового проживання в Україні.